

Folketinget, som han har udtalt i dette Skudsmaal, kan han virkelig ikke vente, at man skal anse ham for en Mand, der kan føre noget igennem i Folketinget.

Jeg ønsker at sige, at naar det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Holch) mente, at den Afstemning, som vi foretog i Dag med Hensyn til Udvalget, blev imødeset med Spænding og med fuldt Publikum paa Tribunerne, fordi man mente, at derved skulde det afgøres, om Landstinget skulde bevare sin Ret til at eksistere eller sin Betydning her i Samfundet, saa tager det ærede Medlem storlig Fejl. Det er ikke det, man ser hen til, Nej, man har tillagt denne Afstemning en efter min Mening overdreven Betydning, idet man deri vilde finde et Udtryk for, hvad der skulde være Regeringens Skæbne, og hvorvidt der overhovedet med Held kunde arbejdes videre paa disse Skattelove, som vi nu have beskæftiget os med i saa mange Aar. Det Resultat som Afstemningen udviste bliver blot af den Betydning, at det forlænger Dødskampen; Dødskampen bliver noget længere, og det er ikke behageligt for nogen af Parterne. Men det maa dog komme dertil, at der maa komme et Resultat ud af disse Forhandlinger om Skattelovene.

Det, som jeg synes, er det glædelige ved Situationen — jeg skal for øvrigt ikke blande mig i den Kamp, som mere er et Familienliggende i Partiet og som vi andre ikke behøve videre at blande os i — men jeg kan dog ikke undlade at udtrykke min Glæde over, at det virkelig synes at være gaaet op for en Del af Landstingets hittilværende Flertal, at man ikke fremmer Landstingets Prestige og Indflydelse i Samfundet, og ikke fremmer de konservative Interesser og det, de mene, de kæmpe for, ved saaledes at modstaa de Ideer, som mere og mere gøre sig gældende i Folket. Nu har man set her i 10 Aar og i 20 Aar, hvorledes visse Tanker ogsaa med Hensyn til Reformen komme stærkere og stærkere frem og vinde Flertal ved Valgene Gang efter Gang, og saa tror man, at et Overhus, som er baseret paa den privilegerede Valgret, skulde være i Stand til at sætte sig derimod! Det er det, som det ærede 12te kongevalgte Medlem gerne vil have. Han har holdt et langt Foredrag i Dag, som gaar ud paa, at Landstinget skal staa fast paa de gamle Veje. Det minder mig lidt om det bekendte Drama: Naar vi døde vaagner. Jeg troede, at vi vare komne ind paa andre Tankegange, at det var andre Initiativer, der skulde komme frem, men nu kommer det ærede 12te

kongevalgte Medlem og siger: Bliv ved, jeg har nu vist, hvorledes jeg i en halv Snes Aar har kunnet føre Landet ind i det frygteligste Had og Forbitrelse imellem Samfundsklasserne, i provisoriske Tilstande, det har jeg formaet, og jeg skal sige, hvorledes I skulle blive ved og gøre det igen, og saa faa vi en lignende Periode, som fra Begyndelsen af 80'erne til ind i 90'erne. Det er det, som det ærede Medlem, der vaagner fra de døde, kommer og kalder de Herrer til Kampen for igen. Men saa siger jeg Nej, saa er jeg langt gladere ved at høre det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig), som, uagtet han opstiller nogle stemme politiske Doktriner om Rigsdagens Stilling osv. dog heldigvis ikke handler efter disse Doktriner, men har en Følelse af, at det er en Rigsdagsmands Pligt, hvad enten han sidder i Folketinget eller i Landstinget, at se at faa et Resultat ud af disse aarelange Forhandlinger, og som derfor er villig til i saa Henseende at rette sig og bøje sig noget. Det ærede 12te kongevalgte Medlem sagde i Dag: Man skal nok være villig til Reformen, men kun naar de ere gode. Det er kun en Omskrivning af at sige: Jeg vil nok have Reformen, men kun, naar de ere efter mit Hoved, ellers, naar de ikke ere efter mit Hoved, kan jeg rette mig paa andre Punkter, men saa stiller jeg mig imod dem. Det er hele den vanbanke Politikk, som det ærede Medlem har ført, og som har gjort saa store Ulykker og større Skaar i vor Udvikling, end noget andet Medlem har gjort. Det maa det ærede Medlem vide, og det vil jeg have Lov til at sige. Det er sagt det ærede Medlem mange Gange, men maaske ikke aabent i hans Ansigt, men det er min Mening, og derfor maa jeg have Lov at sige det her.

Estrup: Maa jeg bede om Ordet for en virkelig kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede 12te kongevalgte Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Estrup: Min Bemærkning skal indskrænke sig til det, at jeg tror, at naar det ærede Medlem vil læse i Tidenden, hvad jeg har sagt — om han har hørt det, ved jeg ikke — vil han ikke kunne finde et eneste Ord af mig til Støtte for den Mening, som han nu vilde tillægge mig. Jeg har kun udtalt dette Landstinget maa gennem Forhandlinger søge at komme til